

Sygn. akt I C 241/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa M. T.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej (...)w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...)w W. na rzecz powoda M. T. kwotę 9 221,75 zł (dziewięć tysięcy dwieście dwadzieścia jeden złotych 75/100) z odsetkami od kwot:

- 7 564,17 zł (siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt cztery złote 17/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 03.11.2015r. do dnia 31.12.2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty,

- 1 657,58 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt siedem złotych 58/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17.07.2017r. do dnia zapłaty.

II. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...)w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 83 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od rozszerzonego powództwa oraz kwotę 528,15 zł tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...)w W. na rzecz powoda M. T. kwotę 3 713 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 241/16

UZASADNIENIE

Powódka M. T. wystąpiła przeciwko pozwanemu (...) S.A. (...) w W. o zapłatę kwoty 7 564,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03.11.2015r. do dnia 31.12.2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty. Powódka wniosła o zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Uzasadniając pozew powódka wskazała , że w wyniku kolizji drogowej w dniu 30.09.2015r. uszkodzeniu uległ jej pojazd marki H. (...) nr rej. (...), sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową u pozwanego.

Powódka zgłosiła szkodę u pozwanego, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 26.10.2015r. zakwestionował swoją odpowiedzialność za zdarzenie drogowe z dnia 30.09.2015r. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że nie było możliwe uszkodzenie pojazdu powódki w okolicznościach przez nią wskazanych. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że nie było możliwe uszkodzenie pojazdu powódki w okolicznościach przez nią wskazanych. Powódka wskazała, że stanowisko pozwanego nie znajduje odzwierciedlenia w stanie faktycznym sprawy. Żądana pozwem kwota 7564,17 zł stanowi odszkodowanie obejmujące celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty przywrócenia pojazdu powódki do stanu sprzed powstaniem szkody. Niezależnie od ostatecznej decyzji odmawiającej wypłaty odszkodowania, pozwany samodzielnie ustalił zakres uszkodzeń pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...) powstałych w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 30.09.2015r. oraz celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty przywrócenia tego pojazdu do stanu sprzed szkody na kwotę 7 564,17 zł.

Pozwany (...) S.A. (...)w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował swoją odpowiedzialność za wypadek z dnia 30.09.2015r. Wskazał, że do przedmiotowego zdarzenia nie mogło dojść w okolicznościach deklarowanych przez powódkę. Zdaniem pozwanego uszkodzenia w pojeździe powódki marki H. oraz w pojeździe marki N. nie korelują ze sobą.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 30 września 2015r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której K. B. kierująca pojazdem marki N. (...) o nr rej. (...) podczas manewru cofania uderzyła w zaparkowany pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) należący do powódki M. T..

Pojazd marki N. cofając prawym tyłem uderzył w prawy tył zaparkowanego pojazdu H. i przerysował jego prawy bok powodując przetarcia i deformację na błotniku tylnym prawym, drzwiach tylnych prawych i przednich prawych.

M. T. zgłosiła szkodę w towarzystwie ubezpieczeń sprawy szkody.

W toku postępowania likwidacji szkody powołany przez ubezpieczyciela rzeczoznawca ustalił koszt naprawy pojazdu na kwotę 7 564,17 zł.

Pomimo powyższego (...) S.A. (...) decyzją z dnia 26.10.2015r. zakwestionował swoją odpowiedzialność za zdarzenie drogowe z dnia 30.09.2015r. Uzasadniając swoje stanowisko towarzystwo ubezpieczeń wskazało, że nie było możliwe uszkodzenie pojazdu powódki w okolicznościach przez nią wskazanych.

(dowody: potwierdzenie przyjęcia zawiadomienia o szkodzie k. 6, decyzja z dnia 26.10.2015r. o odmowie wypłaty odszkodowania k. 7, odpowiedź na odwołanie k. 8, odpowiedź ubezpieczyciela z dnia 28.12.2005r. k. 9, odwołanie k. 10, opinia w toku likwidacji szkody k. 12-14, oświadczenie sprawy kolizji drogowej k. 15, oświadczenie świadka k. 16, kosztorys sporządzony w toku likwidacji szkody k. 17-18, zapis akt szkody na płycie CD k. 49, zeznania świadków: M. C. - zapis z protokołu rozprawy z dnia 08.09.2016r. k. 62, K. B., A. G. oraz zeznania powódki M. T. – zapis z protokołu rozprawy z dnia 22.11.2016r. k. 72, dokumentacja fotograficzna zapis na płycie CD k. 81)

Biegły sądowy z zakresu ekspertyzy wypadków drogowych i techniki samochodowej ustalił, że jako przyczynę zdarzenia z dnia 30 września 2015r. należy uznać wjazd pojazdu marki N. (...) w tył stojącego pojazdu H.. Zdaniem biegłego na podstawie przedłożonego materiału dowodowego oraz przeprowadzonej analizy uszkodzeń pojazdów na podstawie fotografii, analizy graficznej możliwości powstania uszkodzeń i wykonanej symulacji, brak jest podstaw by uznać, że okoliczności powstania uszkodzeń pojazdu marki H. (...) mogły być inne niż podają to uczestnicy zdarzenia.

Biegły ustalił koszt naprawy pojazdu w niezależnym warsztacie na kwotę brutto 9 221,75 zł i w (...) na kwotę brutto 10 262,33 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego k. 116- 150, sądowa opinia uzupełniająca k. 120-127)

Pismem procesowym z dnia 14 lipca 2017r. powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 1 657,58 zł i wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 7 564,58 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.11.2015r. do dnia 31.12.2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty oraz kwoty 1 657,58 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Pozwany nie kwestionował, że w dacie 30 września 2015 roku był ubezpieczycielem pojazdu marki N. (...) o nr rej. (...) w zakresie ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej. Spór w niniejszej sprawie koncentrował się na ustaleniu, czy do przedmiotowych uszkodzeń w pojeździe marki H. (...) o nr rej. (...), stanowiącym własność powódki, doszło w okolicznościach podanych przez powódkę, to jest na skutek kolizji z 30 września 2015 roku z udziałem samochodu marki N. (...) o nr rej. (...) i w konsekwencji ustaleniu zasadności roszczenia powódki. Kierująca pojazdem marki N. świadek K. B., stanowczo zeznała, że do przedmiotowych uszkodzeń w pojeździe powódki doszło z winy świadka. Świadek K. B. zrelacjonowała przebieg zdarzenia. Zeznania świadka były konkretne i spójne, stąd w ocenie Sądu wiarygodne. Świadcowie M. C. i A. G., którzy widzieli pojazdy bezpośrednio po kolizji potwierdzili zeznania świadka K. B..

Powołany przez Sąd biegły sądowy z zakresu ekspertyzy wypadków drogowych i techniki samochodowej A. O. ustalił, że jako przyczynę zdarzenia z dnia 30 września 2015r. należy uznać wjazd pojazdu marki N. (...) w tył stojącego pojazdu H.. Zdaniem biegłego na podstawie przedłożonego materiału dowodowego oraz przeprowadzonej analizy uszkodzeń pojazdów na podstawie fotografii, analizy graficznej możliwości powstania uszkodzeń i wykonanej symulacji, brak jest podstaw by uznać, że okoliczności powstania uszkodzeń pojazdu marki H. (...) mogły być inne niż podają to uczestnicy zdarzenia.

Biegły wskazał, że porównując uszkodzenia obu pojazdów w trakcie ich zderzenia należy uznać, iż sfery uszkodzeń pod względem geometrii, charakteru i wysokości przystają do siebie. Kierunek sił działających na pojazdy oraz ich deformacja i ślady na pojazdach potwierdzają możliwość ich powstania przy założonych torach jazdy.

Biegły ustalił koszt naprawy pojazdu w niezależnym warsztacie na kwotę brutto 9 221,75 zł i w (...) na kwotę brutto 10 262,33 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego k. 116- 150, sądowa opinia uzupełniająca k. 120-127)

Mając na uwadze całość materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd w pełni podzielił opinię sporządzoną na potrzeby niniejszej sprawy przez biegłego A. O.. Opinia jest rzetelna, zaś argumenty w niej wymienione świadczą

o jej fachowości. Biegły przekonywująco opisał poczynione przez siebie spostrzeżenia i dostatecznie uzasadnił swoje stanowisko. Ponadto opinia koreluje z zeznaniami świadków – uczestników przedmiotowego zdarzenia, które Sąd ocenił jako wiarygodne.

Zasadą jest, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela polega na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej pozwalającej na przywrócenie stanu poprzedniego. Z tej zasady, wyrażonej w art. 363 § 1 k.c. a ponadto z podstawowej normy art. 361 § 2 k.c. wynika również, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej. Do wydatków tych należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Odmienne poglądy prowadziłyby do niemożliwego do przyjęcia wniosku, że w sytuacji, gdy uszkodzona została rzecz już częściowo używana, to ciężar jej przywrócenia do stanu poprzedniego spoczywa częściowo na poszkodowanym. Do takiego obciążenia poszkodowanego skutkami zawinonego działania sprawcy szkody lub innej osoby odpowiedzialnej cywilnie za szkodę nie ma uzasadnionej podstawy prawnej. Przywrócenie bowiem rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów i materiałów, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztu naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego, a w konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.10.1972r. w sprawie II CR 425/72, LEX nr 1520).

Reasumując, w oparciu o wyliczenia biegłego z zakresu ekspertyzy wypadków drogowych i techniki samochodowej i na podstawie powołanych wyżej przepisów Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...)w W. na rzecz powódki M. T. kwotę 9 221,75 zł z odsetkami od kwot 7 564,17 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 03.11.2015r. do dnia 31.12.2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty oraz 1 657,58 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17.07.2017r. do dnia zapłaty. Odsetki zasądzono stosownie do treści art. 14 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r.), albowiem zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 02.10.2015r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu należne powódce składały się: opłata od pozwu – 379 zł, koszt zastępstwa procesowego – 2400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz celowe koszty związane ze stawiennictwem pełnomocnika na rozprawie to jest udokumentowany koszt noclegu – 400 zł oraz koszt dojazdu pełnomocnika powódki z B. do siedziby Sądu - 517 zł (1128 km , 110 litrów paliwa , cena litra paliwa 4,70 zł).

Na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pieszku kwotę 83 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od rozszerzonego powództwa oraz kwotę 528,15 zł tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.